

Nr 524.

Av herr **Johansson** i Torp, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 253, angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 253 angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område m. m. har förutsatts, att i fråga om de regleringsanordningar, som för närvarande tillämpas med avseende å olika slag av kraftfoder, torde i huvudsak icke böra genomföras några principiella förändringar.

Bland de principer, som av riksdagen i detta hänseende fastställdes år 1943, märkes den inställningen, att tilldelningen av kraftfodret borde i första hand knytas till mjölkproduktionen. Riksdagen gjorde även i detta sammanhang det uttalandet, att småbrukets berättigade intressen borde tillgodoses i möjlig utsträckning.

I ovannämnda kungl. proposition erinras om att man vid fördelningen av kraftfodret eftersommaren och hösten 1943 till en början baserade denna på sådan mjölkproduktion som låg över en viss fastställd grundkvantitet per ko, men att senare lämnades en extra tilldelning, avsedd att stödja jämväl den mjölkproduktion som låg under den tidigare fastställda grundkvantiteten.

Det är känt, att denna extra tilldelning möjliggjordes i första hand genom import av fodermedel samt genom ett för ändamålet sparad reservförråd. Hade denna extra tilldelning ej kunnat ske, är det uppenbart, att småbruket kommit i en mycket prekär situation. Av skäl som här ej behöver närmare angivas är det nämligen tydligt, att de större brukningsdelarna haft möjligheter till bättre resultat efter de tillämpade tilldelningsprinciperna, vartill kommer att man också kunnat å de större jordbruken disponera sin tilldelning så att säga ledigare än vad fallet kunde bliva i fråga om småbruken. Men därav följer naturligtvis icke att småbruken visat sig som en betydelselös produktionsform. Tvärtom skulle säkerligen småbrukets betydelse för folkförsörjningen ha framträtt klarare än någonsin, om kraftfodertilldelningen skulle ha inskränkt sig till den första ordinarie tilldelningen, vilken i många fall gav så litet resultat att vederbörande ej ansåg det lönt att taga ut den tilldelade myckenheten förrän extratilldelningen kom till.

Det är uppenbart, att de centrala myndigheternas handlingsfrihet ej kan insnöras i detaljerade tvångsföreskrifter. Men då det nu i Kungl. Maj:ts proposition uttalas tanken att ur lagerutrymmessynpunkt få försäljningarna i gång så tidigt som möjligt bl. a. genom en tilldelning av viss kvantitet

per ko samt senare en ny tilldelning, baserad på mjölkproduktion, så torde det ej få anses opåkallat att framföra önskemål som ansluter sig till denna tanke.

Med stöd av det anförda får jag sålunda hemställa,

att riksdagen måtte besluta att med anslutning till den i Kungl. Maj:ts proposition nr 253 uppdragna planen för tilldelning av kraftfoder uttala önskan om att den kvantitet foder, som är avsedd att utdelas per ko, måtte tilltagas till största möjliga myckenhet med tanke på dess betydelse för småbruket.

Stockholm den 23 maj 1944.

Carl E. Johansson,

Torp.